

petente Folk, som ere i Stand til at paa- tage sig et saadant Arbejde, og som frem- byde tilstrækkelig Garanti for, at de ogsaa finansielt ere i Stand til at føre Sagen igennem. Jeg bemærker dette, fordi det, som sagt, efter Bemærkningerne til Lov- forslaget ingenlunde synes klart, at dette har været Regeringens Tanke. Men ogsaa Enkelthederne heri ville være nærmere at overveje og fastsætte.

Jeg kan med disse Ord give Forslaget min bedste anbefaling til at gaa videre til Udvalg og der finde den fornødne Behand- ling. Men jeg har endnu nogle Ord at tilføje om en Sag, der ikke staar i umid- delbar Forbindelse med dette Lovforslag, men dog indirekte berører det. Jeg har allerede i mine foregaaende Bemærknin- ger ikke kunnet undgaa at strejfe det Lov- forslag, som samtidig er forelagt i Lands- tinget angaaende forskellige Statsbaneanlæg paa Sjælland, og jeg maa endnu tilføje nogle Ord særlig om dette Forslag. Jeg har allerede fremhævet, at det vilde være ønskeligt, om der fra Regeringen var frem- kommet en samlet Oversigt over alle de betydeligere Jærnbaneanlæg, som i en nærmere Fremtid kunne ventes foreslaaede. Dette vilde for Overblikkets Skyld have sin Betydning for Rigsdagen. Saa me- get mere maa det da synes under- ligt, at selve de Forslag, som af Rege- ringen positivt fremsættes, bestemte til umiddelbar Gennemførelse, at de splittes, saaledes at den ene Del forelægges i det ene Ting, den anden Del i det andet Ting. Derved bliver Arbejdet vanskeliggjort, idet det ene Ting ikke paa Forhaand kan vide, hvad det andet vil gøre. Hvilke Motiverne have været til denne Deling, er mig ikke ganske klart. Det kan ikke være Hensynet til Praksis, thi den hidtidige Praksis har været, at Forslag af indgribende finansiel Betydning som Regel pleje at forelægges først i Folketinget. Det forekommer mig heller ikke usandsynligt, at Motivet kan være Hensynet til, at Landstinget har for lidt at bestille; thi vi have jævnlig hørt, at Landstinget i denne Samling er meget stærkt beskæftiget; vi have endog til Tider kunnet høre, at det er ganske overbebyrdet. Men lad dette være, som det vil, det skal jeg ikke opholde mig ved. Men Forholdet er blevet end yderligere indviklet derved, at det Forslag, som er forelagt i Lands- tinget, til Dels griber ind i Ordningen af de københavnske Banegaardsforhold, som just for Tiden ere Genstand for Behandling i en af Regering og Rigsdag dertil særlig nedsat Kommission. Vi vedtog i Fjor at

nedsætte denne Kommission; hvortil hvert af Tingene har valgt 6 Medlemmer, og som desuden er tiltraadt af nogle Repræ- sentanter for København og Frederiksberg Kommunalbestyrelser samt for Jærnbane- administrationen. Kommissionens Opgave er at fastsætte Programmet for en Kon- kurrence om den bedste Ordning af de københavnske Banegaardsforhold, særlig Personbanegaarden, og naar denne Kon- kurrence er tilendebragt, da at bedømme de indkomne Planer. Da vi i Fjor for- handlede om Sagen, var Mening den, at Kommissionen skulde være traadt i Virk- somhed straks efter, at Rigsdagen i Efter- aaret var samlet. Man tænkte sig da, at den kunde være færdig med sit Pro- gram ved Juletid, og at Konkurrencen kunde være afsluttet den 1ste Juli i Aar, saaledes at der vilde være Tid til at frem- komme med Lovforslag paa Basis af Kon- kurrencen i den kommende Rigsdagssam- ling. Saaledes var det planlagt. Men Tiden er trukken ud, og det kan allerede nu siges, at det ikke vil være muligt at naa at blive færdig, saaledes at Sagen kan komme for i næste Rigsdagssamling. Kom- missionen har først begyndt sine Møder langt ind i Januar Maaned og er endnu ikke naaet videre end til Forhandling om at nedsætte et Udvalg, som skal gøre Ud- kast til et Program. Saa meget mere maa det da overraske, at den ærede Minister midt under Kommissionens forberende Arbejde i Landstinget fremsætter Forslag, som gribe umiddelbart ind paa det Om- raade, som Kommissionen har at bear- bejde. Iblant de Foranstaltninger, som det i Landstinget fremsatte Forslag omfat- ter, er der Bortflytningen af Maskinværk- stederne fra deres Plads paa den nuvæ- rende Personbanegaard samt en hel Om- ordning af Hellerup Station. Dette sidste er- kendes fra alle Sider at staa i nøje For- bindelse med Ordningen af de københavnske Banegaardsforhold, ganske som Tilfæl- det er med Frederiksberg Station. Det siger sig selv, at Ordningen paa de nær- mest liggende stærkt trafikerede Nabo- stationer ikke kan undgaa at gribe ind i Ordningen af Forholdene i selve Køben- havn. Naar jeg fremdrager det uheldige i denne Fremgangsmaade, er det ikke fra Syns- punktet om et Etikettespørgsmaal. Man kunde ganske vist maaske med nogen Føje undre sig over, at den af Regering og Rigsdag i Forening nedsatte Kommission, for saa vidt dette Forslag angaar, betragtes som ikke eksisterende. Men dette skal jeg ikke opholde mig ved. Det afgørende er, at Kommissionen